

1 JANUARI 2025: EEN ZALIG NIEUWJAAR

Wat is het afgelopen jaar snel voorbij gegaan. Als je jong bent duurt 'n jaar minstens een eeuwigheid. Het lijkt wel alsof de klok sneller tikt naarmate je ouder wordt. Tijd is een wonderlijk gegeven als je erover nadenkt. Je hebt er nooit genoeg van en soms lijkt-ie ook weer te kruipen. Intrigerend! Vaste rituelen helpen ons om te gaan met het ongrijpbare, maar dwingende verschijnsel tijd. De afwisseling van dag en nacht, van zomer en winter geven wel houvast, maar je hebt er bij lange na niet genoeg aan. Klokken en kalenders, jubilea, zoals afgelopen zondag hier gevierd is b.g.v. 45 jaar huwelijk van Marieke en Harry of ons eigen 60 jaar Jongerenkerk Venlo dat ook in dit nieuwe jaar doorloopt, en rustdagen, vergaderdata en roosters van voorgaan, geluid, muziek, bloemen en poetsen komen er aan te pas om de tijd in de greep te krijgen. Iedere minuut komt maar één keer langs en wie hem niet gebruikt is hem kwijt, als een geldstuk dat op straat in een putje rolt, voor altijd verloren.

Alleen mensen hebben tijdsbesef. Er zijn bloemen die hun blaadjes sluiten als het avond wordt en dieren die de hele herfst in de weer zijn om een wintervoorraadje voedsel aan te leggen. Maar weten kunnen zij het niet. Alleen een mens weet dat hij ooit een baby is geweest en daarvóór niet bestond; alleen de mens maakt een afspraak voor volgende week en herinnert zich de verjaardag van zijn moeder. Alleen de mens beseft dat hij, even zeker als hij zo en zoveel jaar geleden geboren is, eens dood zal gaan. We weten niet wanneer. Dat maakt het leven niet eenvoudiger.

Hoe veilig zullen het menselijk verkeer, het menselijk met elkaar omgaan, de intermenselijke ontmoetingen in 2025 zijn? Het nieuwe jaar dwingt ons opnieuw om naar elkaar toe te gaan. Nieuwjaar vraagt om een wens, een hand, een samenwerking waarvan je op aan kunt. Ook in 2025 zullen we weer op moeten zien te komen voor elkaars onvermogen. Het jaar 2025 is sinds

vannacht een feit. Maar dat hoeft geen nachtmerrie te zijn. Integendeel, zou ik zeggen. Er zijn – te midden van oorlogsdreiging, honger en geweld - veel hoopvolle tekenen aan te wijzen. Tal van mensen zijn al op zoek naar een nieuwe stijl van leven. Er zijn talloze mensen die ijveren voor vrede, gerechtigheid en een schoon milieu. horen heden, verleden en toekomst bij elkaar. En opnieuw nemen wij de namen van hen die gestorven zijn, onlangs of lang geleden, mee naar 2025. Ook zij blijven bij ons horen.

En natuurlijk nemen we ook de Kerstboodschap van dat Kind in die stal mee naar 2025. Het is die boodschap die ons wekelijks naar hier drijft om elkaar te ontmoeten en ons te laten inspireren bij alles wat we doen. Een boodschap van geven en nemen, van ook durven ontvangen maar ook een boodschap die ons een opdracht meegeeft voor elke dag in dit nieuwe jaar. De boodschap van elkaar liefhebben, om elkaar nabij te zijn, om om elkaar te geven en te delen wat we hebben en vooral te delen wat we zijn en dat met ieder ander ongeacht wie zij of hij is, gelooft, vandaan komt. En met name zij die leven aan de onderkant van onze samenlevingen verdienen onze aandacht.

Wat ik ons allen toewens voor het nieuwe jaar? Dat het goed met ons mag gaan! We zijn geen engelen, geen goden, maar mensen met boeiende, ongekende kansen. En we mogen er vanuit gaan: ook in 2025 staan we nooit alleen. We zijn de eersten niet! Achter ons staat een grote rij van mensen die zoeken en hebben gevonden. Mensen die geloofden in trouw, in menselijke liefde, in de nieuwheid van het bestaan. Toen we klein waren hebben onze ouders ons op de arm genomen, ons een plaats gegeven in die boeiende geschiedenis van mensen die met vallen en opstaan op zoek zijn naar vrede, gerechtigheid en een schoon milieu. Ook in 2025 zal geen gat te groot zijn, geen ziekte te zwaar, geen frustratie te groot. Als we het maar aandurven om te blijven opkomen voor

elkaars onvermogen. Als we maar iemand vinden die zijn arm om onze schouder legt en die wij zelf kunnen en mogen omarmen.

Vandaag hoorden we dat het Kind in die stal werd besneden en zijn naam kreeg. “Toen de acht dagen voorbij waren, ontving het Kind de naam Jezus, zoals door de engel genoemd was voordat hij in de moederschoot werd ontvangen.” Maria en Jozef hebben hun Kind de naam Jesjoea gegeven, Jezus. En die naam drukt uit wat er uit dit Kind zal groeien: een Redder van mensen. Want dat betekent zijn naam: “Hij die redt”. Hij leerde ons dat we als mensen dienen te proberen samen te leven in vrede, elkaar dragend, bemoedigend, ondersteunend, soms bij de les roepend, soms ook wel eens vermanend toe te spreken maar dat alles van de liefde voor elkaar zoals zijn leven een en al liefde was. En net zoals wij met elkaar samen op weg zijn, wil Hij ook samen met ons op weg zijn, elke dag in 2025 en zo durven wij in Zijn Naam vragen om Gods zegen voor het nieuwe jaar, zo kostbaar en onmisbaar. Ik wens ons allen van harte een gezegend en zalig Nieuwjaar toe.

Dat het zo mag zijn.